ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24—94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43—23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΤΡΙΤΗ
27
ΙΟΥΛΙΟΥ 1965
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ Κ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 6278

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΝΑ ΠΡΟΧΩΡΗΣΩΜΕΝ

Ἡ Ἑλλὰς δὲν δύναται, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ δουλεύῃ πλέον εἰς τοὺς ἐγωκεντρισμοὺς τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου. Ἐπὶ δέκα ὀκτὼ μῆνας τὴν ἐταλαιπώρησε. Τὴν ἀφῆκεν ἔκθετον εἰς τοὺς ἀνέμους τῶν παθῶν, τὰ ὁποῖα αὐτὸς ἐξῆψε μέχρις ἀπειλῆς κινδύνου ἐθνικοῦ διχασμοῦ. Δὲν τὸν ἠνώχλησεν ἡ Ἀντιπολίτευσις. Διότι ἡ Ἀντιπολίτευσις δὲν ἐπεδόθη εἰς ἀνένδοτον πολεμικὴν ἐναντίον του. Οὔτε τὸν παρηκολούθησεν εἰς τὰς ἐξάλλους ἐκδηλώσεις του. Ἀντιθέτως, διὰ τῆς λογικῆς καὶ τῆς εὐπρεπείας, προσεπάθησε νὰ τοῦ ὑποδεικνύῃ τῶν ἐξαλλοσυνῶν του τὰς συνεπείας. Ἀλλὰ ὁ κ. Παπανδρέου, μεθυσθεὶς ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς τὴν νίκην, ἐξηκολούθησε νὰ παραμένῃ κενὸς καὶ ἀνίκανος εἰς ἐμπνεύσεις δημιουργίας. Ἤρχισεν ἀπὸ τῆς ἐκθεμελιώσεως. Ἔργον του ἡ ἄρνησις καὶ σκοπός του ὁ ἐκμηδενισμὸς τῶν πάντων. Δὲν ἔπρεπε νὰ μείνῃ τίποτε ὄρθιον. Οὔτε καὶ τὰ ἱκανὰ στελέχη τῆς Ἑνώσεως Κέντρου. Διότι καὶ αὐτῶν ἡ ἐπιβίωσις εἰς τὴν ὑπόληψιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἀποτελεῖ ἐμπόδιον εἰς τὰς φιλοδοξίας του διὰ τὸν υἱόν του. Καὶ ποτὲ δὲν ἐσκέφθη, ὅτι ὁ υἱός του, μέχρι τῆς ἐκλογῆς του ὡς βουλευτοῦ, δὲν εἶχε τίποτε προσφέρει εἰς τὸν τόπον. Ἀντιθέτως, τοῦ εἶχε προσφέρει ὁ τόπος μίαν ἄνετον ἐν Ἑλλάδι ζωήν, χάρις εἰς τὴν ὑψηλοφροσύνην καὶ τὸν ἀλτρουϊσμὸν τοῦ κ. Καραμανλῆ. Ἴσως τοῦτο τοῦ ἐδημιούργει κάποιο πλέγμα κατωτερότητος ἔναντι τῆς ἀνωτερότητος τοῦ ἀντιπάλου του. Καὶ διὰ ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ αὐτό, ἐξετρέπετο ἀκόμη καὶ εἰς χυδαιότητας ἐναντίον του. Εἶναι ἡ ψυχολογία τῶν μικρῶν, οἱ ὁποῖοι, ἀγνωμονοῦντες πρὸς τοὺς εὐεργέτας των, ζητοῦν νὰ τοὺς μειώσουν, διὰ νὰ μειώσουν καὶ τῶν μεγάλων χειρονομιῶν των τὴν ἀξίαν. Ὁπωσδήποτε, αἱ σκέψεις καὶ αἱ προσπάθειαι τοῦ κ. Παπανδρέου δὲν ἀφιερώθησαν εἰς τὸ μέλλον. Ἐστρέφοντο πάντοτε εἰς τὸ παρελθόν. Διότι εἰς τὸ παρελθὸν ὁ ἀντίπαλός του εἶχε στήσει τρόπαια, τὰ ὁποῖα δὲν τὸν ἄφηναν νὰ κοιμᾶται. Καὶ τὸ μέλλον τὸν ἀπησχόλει μόνον διὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς προσωπικῆς δυναστείας του, τῆς ὁποίας εἶχε προβληθῆ καὶ ὁ διάδοχος. Εἶναι καὶ τοῦτο μία τρανὴ ἀπόδειξις τῆς ἀπουσίας διαισθήσεως καὶ δυνατότητος ἐκτιμήσεως προσώπων καὶ καταστάσεων. Καὶ αὐτῆς τῆς ἀπουσίας ἀποτέλεσμα εἶναι ὁ ἐκβιασμὸς τὸν ὁποῖον ἀπεπειράθη. Ἀλλά, ὅπως πάντοτε εἰς τὴν πολιτικὴν ζωήν του, καὶ εἰς αὐτὸν ἀπέτυχε. Καὶ ἀπὸ τοῦ πολιτικοῦ προσκηνίου μετέστη εἰς τὸ παρασκήνιον. Καὶ μετ' αὐτὸ εἰς τὴν ἀφάνειαν καὶ τὴν ἀποστρατείαν. Τῶν λόγων ὁ πύραυλος τὸν ἐξηκόντισεν εἰς τὸ μεσουράνημα. Ἀλλὰ ἐκεῖθεν ἔπεσεν εἰς τὸ κενόν. Μετεωρίτης, ἐκπέμπων τὰς τελευταίας ἀναλαμπάς. Καὶ ἐνῷ διαλύεται, ἡ κόνις του καλύπτει τὸ πεζοδρόμιον. Ἐκεῖ, νεοφώτιστοι πιστοί, ὁ συρφετὸς τῶν κομμουνιστῶν, προσπαθοῦν νὰ μεταπλάσουν καὶ ἀναμορφώσουν τὴν κόνιν εἰς ὁμοίωμα τοῦ ἐκπεσόντος Πρωθυπουργοῦ. Τοὺς χρειάζεται ἀκόμη. Διότι ὑπὸ τὴν σκιὰν καὶ τὴν προστασίαν του ἐπανεῦρον τοὺς κομμουνιστὰς τοῦ 1944. Τὴν ἐπανοργάνωσίν των, τὴς γιάφκες των, τὴν πλήρη συγκρότησίν των εἰς μαχητικὰς ὁμάδας, αἱ ὁποῖαι ἀναταράσσουν τὴν Πρωτεύουσαν καὶ συγκλονίζουν τὴν ἐπαρχίαν. Διαμαρτύρεται ὁ κ. Παπανδρέου, ὅτι δὲν ἐβοήθησε τὸν κομμουνισμόν. Ἀπ' ἐναντίας, προβάλλει καὶ ὡς πολέμιος καὶ διώκτης του. Ἀλλὰ αὐτὴ ἡ διαμαρτυρία ὑπενθυμίζει τοὺς κατηγορουμένους, οἱ ὁποῖοι, εἰς τὸ δικαστήριον, ἀρνοῦνται μὲ πάθος καὶ ἀγανάκτησιν ἀκόμη καὶ τὰ αὐτόφωρα ἐγκλήματά των. Πῶς ὅμως καὶ νὰ ἀνεχθῇ κανεὶς αὐτὴν τὴν διαμαρτυρίαν εἶναι δυνατόν, ὅταν ὅλα γύρω μας βοοῦν, ὅτι ὁ κομμουνισμὸς ἀναδιωργανώθη καὶ ἀπεθρασύνθη; Ἠρώτησε ποτὲ ὁ κ. Παπανδρέου καὶ ἐζήτησε νὰ μάθῃ εἰς ποίους ἔχουν περιέλθει αἱ διοικήσεις τῶν περισσοτέρων σωματείων; Ἐπληροφορήθη ποτέ, ὅτι οἱ «ἰνστρούχτορες» ἔχουν ἐγκατασταθῆ καὶ βροῦν ἐλευθέρως εἰς τὰ περισσότερα ἐργοστάσια; Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, τὰ φιλόνομα μέλη ἑνὸς σωματείου εἶχον συνέλθη τὸ ἀπόγευμα διὰ νὰ συζητήσουν τὰ ἐπαγγελματικὰ θέματά των. Ἐκεῖ, παρὼν καὶ ὁ καθοδηγητής. Καὶ ἀπὸ τῶν πρώτων βραδυνῶν ὡρῶν μέχρι τῆς 11ης νυκτερινῆς τοὺς ἀνέπτυσσεν ἀπόψεις κομμουνιστικάς. Καὶ ἐπλησίαζε μεσονύκτιον καὶ ὁ ὕπνος ἐβάρυνε τὰ βλέφαρα τῶν συσκεπτομένων. Καὶ διελύθησαν, χωρὶς τίποτε νὰ προφθάσουν νὰ ἀποφασίσουν διὰ τὰ προβλήματά των. Τὸ μεγάλο κακόν, τὸ ὁποῖον ἔκαμεν εἰς τὸν τόπον ὁ κ. Παπανδρέου, εἶναι ὅτι ἐκαλλιέργησε τὴν σύγχυσιν μεταξὺ τῶν δικαιωμάτων τοῦ δημοκρατικοῦ πολίτου καὶ τῆς ἀσυδοσίας τοῦ κομμουνιστοῦ. Χάρις εἰς αὐτὴν τὴν σύγχυσιν, ἔχουν οὐσιαστικῶς ἀχρηστευθῆ τὰ ὄργανα τῆς ἐννόμου τάξεως. Φίλου δικηγόρου ὁ ἀνήλικος υἱὸς φοιτᾷ εἰς τὴν γιάφκαν τῶν «Λαμπράκηδων». Καὶ δὲν τολμοῦν οἱ ἀστυφύλακες νὰ ἐνημερώσουν τὸν πατέρα του. Διότι φοβοῦνται, ὅτι ἐντὸς 24ώρου θὰ ἔχουν μετατεθῆ.

Πῶς, ὅμως, νὰ τὰ ἐρευνήσῃ καὶ πῶς νὰ τὰ διορθώσῃ αὐτὰ ὁ κ. Παπανδρέου; Οἱ «Λαμπράκηδες» εἶναι οἱ πραιτωριανοί, ποὺ προορίζονται νὰ χρησιμοποιηθοῦν εἰς πᾶσαν περίπτωσιν, διὰ τὴν... ἄμυναν τῆς κινδυνευούσης Δημοκρατίας. Ναί, αὐτῆς τῆς Δημοκρατίας, ἡ ὁποία κινδυνεύει ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὸν ἀγαθώτερον ἄνθρωπον καὶ τὸν νομιμοφρονέστερον πολιτικόν, τὸν κ. Γεώργιον Νόβαν!

Ὁ κ. Παπανδρέου ποτὲ δὲν ἐπίστευσεν εἰς ὅσα μεγαλοφώνως διεκήρυσσεν. Ἐπὶ Κυβερνήσεως Καραμανλῆ ἀφώριζε τὴν Ἑλληνικὴν Ραδιοφωνίαν, ὡς ὄργανον τοῦ κρατοῦντος κόμματος. Καὶ ὅταν ἦλθεν εἰς τὴν Ἐξουσίαν, τὴν μετέβαλεν εἰς φέουδόν του, εἰς παράρτημα τοῦ κομματικοῦ γραφείου του. Ὅσοι τὸ παρηκολούθουν καὶ εἶχον τὴν ἀντοχὴν νὰ τὸ παρακολουθήσουν καὶ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ κ. Παπανδρέου, εἶναι μάρτυρες αὐτῆς τῆς ἀπρεπείας. Καὶ οἱ σοβαρώτεροι λόγοι τοῦ κ. Καραμανλῆ μετεδίδοντο εἰς μίαν καὶ μόνην ἐκπομπήν. Ἐνῷ καὶ οἱ «μπουῦρδες» ἀκόμη τοῦ κ. Παπανδρέου μετεδίδοντο ἀπὸ πρωΐας μέχρι βαθείας νυκτός. Καὶ ἦσαν τόσον εὐτελεῖς κόλακες οἱ ὑπεύθυνοι τῆς Ραδιοφωνίας, ὥστε, τοὺς πρώτους μῆνας, εἰς τὸν τίτλον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ προσέθετον καὶ τὸ «ἐξοχώτατος». Ἦτο καὶ αὐτὸ τὸ ἐπίθετον μία ἐκδήλωσις τῆς δημοκρατικότητος τοῦ ὑμνουμένου ἀνδρός.

Δημοκράτης ὁ κ. Παπανδρέου! Ἀλλὰ αἱ δημοκρατικαὶ πεποιθήσεις του δὲν τὸν ἠμπόδισαν εἰς τὴν παραβίασιν τοῦ ἀπορρήτου τῶν τηλεφωνικῶν συνδιαλέξεων ὄχι μόνον τῶν ἀντιπάλων του, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν ὑπουργῶν του. Αὐτὴ καὶ μόνον ἡ συνέργεια εἰς συνταγματικῶς ἀνεπίτρεπτον πρᾶξιν, αὐτὴ καὶ μόνη ἦτο ἀρκετὴ διὰ νὰ ἐξαναγκασθῇ εἰς παραίτησιν.

Δημοκράτης ὁ κ. Παπανδρέου. Ἀλλὰ ἡ προσήλωσις του εἰς τὴν Δημοκρατίαν δὲν τὸν ἠμπόδισε νὰ ἐκτείνῃ βέβηλον τὴν χεῖρα ἀκόμη καὶ μέχρι τοῦ Ἀρείου Πάγου. Καὶ αὐτός, ὁ ὁποῖος ὠμίλει περὶ βίας καὶ νοθείας, ἀφῆκεν ἀσχολίαστον τὴν ὁμολογίαν τῆς ἄνωθεν ἐκκινήσεως τῆς «μπουλντόζας», ἡ ὁποία κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1964... ἰσοπέδωσε τὰ ἐρείσματα τοῦ ἀγῶνος τοῦ κ. Καραμανλῆ. Καὶ ἐνῷ ἐφωνάσκει κατὰ ἑνὸς ἐντίμου καὶ ἐνδόξου Στρατηγοῦ, τοῦ κ. Δόβα, κατέπιεν, ὁ δημοκράτης αὐτός, τὴν γλῶσσαν του, ὅταν μία καταπελτώδης μαρτυρία προσετίθετο εἰς τὰς τόσας περιπτώσεις τρόμου καὶ ἐκβιασμοῦ, εἰς τὰς ὁποίας ὠφείλετο τὸ 53%.

Ἀλλὰ πρὸς τί νὰ ἀπαριθμῶμεν περιπτώσεις ἀσυνεπειῶν τοῦ κ. Γ. Παπανδρέου ἔναντι τῆς ὑψηλῆς ἐννοίας τῆς Δημοκρατίας; Οἱ μέχρι τῆς παραιτήσεώς του συνεργάται του τὸν κατηγοροῦν, ὄχι μόνον ὡς ἐπιλήσμονα τῶν δημοκρατικῶν ἰδεωδῶν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ἀλλά, κυρίως, ὡς ἀπολυταρχικόν. Ἐν τῇ ἐξαφθείσῃ, ὡς ἐκ τῆς ἀπροσδοκήτου ἐπιτυχίας,, φαντασίᾳ του, ἐπίστευσεν ἑαυτὸν ὡς ἐνσαρκοῦντα τὴν ἐντολὴν τοῦ Λαοῦ. Ἀλλὰ αὐτή, ἀσχέτως ὅρων ἐκδηλώσεώς της, δὲν ἐδόθη μόνον εἰς τὸν κ. Παπανδρέου. Ἐδόθη εἰς ὁλόκληρον τὴν Ἕνωσιν Κέντρου. Αὐτῆς ἡ ἐν τῷ συνόλῳ φερεγγυότης — καλῶς ἢ κακῶς — ἀπετέλεσε τὸ ἀντίκρυσμα τῆς συναλλαγματικῆς, τὴν ὁποίαν ἡ Ἕνωσις ὑπέγραψε καὶ παρέδωκεν εἰς τοὺς τιμήσαντας αὐτὴν διὰ τῆς ψήφου των. Ὁ κ. Παπανδρέου ὑπῆρξεν εἷς μεταξὺ τῶν ἀποδεκτῶν της. Ἂς τὸν δεχθῶμεν ὡς τὸν πρῶτον ἐν ἴσοις. Ἀλλὰ ὁ κ. Παπανδρέου ἔργῳ ἀπέστη τῆς ἀναληφθείσης ὑποχρεώσεως. Καὶ ἀφῆκεν ἔκθετον τὴν συναλλαγματικὴν εἰς τὴν ἀνυποληψίαν τῶν κομιστῶν της.

Ὑπάρχουν ἄλλοι καὶ φερέγγυοι καὶ συνεπεῖς, οἱ ὁποῖοι εἶναι πρόθυμοι εἰς τὸ βάρος τῆς ἐξοφλήσεώς της. Ἡ προσφορά των, προσφορὰ θυσίας καὶ ἀλληλεγγύης, ἀποτελεῖ τεραστίαν πρὸς τὸ κόμμα των ὑπηρεσίαν. Ἀκόμη καὶ ὑπηρεσίαν πρὸς τὴν Ἑλλάδα, τὴν ὁποίαν δὲν ἀφῆκαν ἔκθετον εἰς τῆς βιαιότητος τῶν παθῶν τὴν μανίαν.

Ἡμεῖς δὲν εἴμεθα ὀπαδοί των. Ἀλλὰ ἡ τιμία σκέψις δὲν χρειάζεται ὡς προϋπόθεσιν τὴν κομματικὴν ἀλληλεγγύην, διὰ νὰ ἀναγνωρίσῃ δημοσίᾳ τὴν ἀξίαν μιᾶς προσφορᾶς. Αἱ δυνατότητες τῆς Ἑνώσεως Κέντρου δὲν ἐξηντλήθησαν εἰς τὴν ἡγετικὴν χρεωκοπίαν τοῦ κ. Γεωργίου Παπανδρέου. Ἔχει προσωπικότητας, αἱ ὁποῖαι καὶ δεδοκιμασμένης ἀξίας εἶναι καὶ ἀσφαλοῦς ἀποδόσεως παρέχουν ἐγγυήσεις. Χρειάζεται νὰ ἐργασθοῦν, καὶ διὰ νὰ ἐργασθοῦν πρέπει νὰ διαλυθῇ ἡ ἀχλὺς τοῦ μίσους καὶ τῆς ἐμπαθείας, μὲ τὴν ὁποίαν προσπαθεῖ νὰ τὴν περιβάλλῃ ὁ κ. Παπανδρέου.

Δὲν εἶναι ἰδικοί μας ἐκλεκτοὶ οἱ βουλευταὶ τοῦ Κέντρου, διὰ νὰ δικαιούμεθα νὰ τοὺς ἀπευθύνωμεν συστάσεις. Ἡμεῖς ἀπευθυνόμεθα μόνον εἰς τὴν λογικήν των, ἐν ὀνόματι τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, τὸ ὁποῖον ἑνώνει ὅλους τοὺς Ἕλληνας εἰς τὸν πόθον τῆς τάξεως, τῆς ἡσυχίας, τῆς οὐσιαστικῆς ἀποδόσεως κάθε τιμίας προσπαθείας ὑπὲρ τοῦ τόπου. Νὰ προχωρήσωμεν. Ἡ γυνὴ τοῦ Λὼτ μετεβλήθη εἰς στήλην ἅλατος, στρέψασα τὸ βλέμμα πρὸς τὰ ὀπίσω. Καὶ ὁ κ. Παπανδρέου, ἐσκεμμένως καὶ ὑστεροβούλως βραδυπορήσας, ἀφῆκε νὰ τὸν ξεπεράσουν τὰ γεγονότα. Εἶναι πλέον ἀργά. Ἀργὰ ἔφθασεν εἰς τὸ προσκήνιον. Τόσων ἐτῶν δρόμος πρὸς αὐτό, τὸν ἐκούρασε. Τὸν ἀφῆκε χωρὶς δυνάμεις, μὲ μόνην δύναμιν τὰς ἀδυναμίας του. Ἀλλὰ εἰμπορεῖ, εἶναι, τάχα, ἐπιτετραμμένον, νὰ δουλεύῃ σήμερον ἡ Ἑλλὰς εἰς αὐτὰς τὰς ἀδυναμίας καὶ τὸ πεῖσμα του; Θὰ ἀπετέλει τοῦτο καθήλωσιν ἐντὸς τέλματος, τοῦ ὁποίου αἱ ἀναθυμιάσεις θὰ ἔπνιγαν τὸν τόπον.

Διὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ ὁμαλὴ λειτουργία τοῦ Κράτους

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΘΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΣΗ ΤΗΝ ΠΡΟΣΦΟΡΑΝ ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΣΗΜΕΡΙΝΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑΝ

ΠΡΑΞΙΣ ΠΑΡΑΝΟΜΟΣ Η ΕΚΔΗΛΩΣΙΣ ΤΗΣ Γ.Σ.Ε.Ε.

Ἡ προσωρινὴ διοίκησίς της εἶναι ὑπόδικος εἰς τὴν συνείδησιν τῶν ἐργατικῶν μαζῶν τῆς χώρας

ΕΠΕΣΤΡΑΤΕΥΘΗ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΝ ΤΟΥ Ο.Τ.Ε. Κ.Λ.Π.

ΑΘΗΝΑΙ, 26.— Τὴν ἑσπέραν σήμερον (χθὲς) ἐξεδόθη ἡ ἀκόλουθος κυβερνητικὴ ἀνακοίνωσις:

«Ἡ ἀπειλουμένη δι' αὔριον (σήμερον) πανεργατικὴ ἀπεργία καὶ διότι ἀποβλέπει εἰς καθαρῶς πολιτικοὺς σκοπούς, ὡς διεκήρυξαν ἄλλως τε, ἀπροσχηματίστως οἱ ἐμπνευσταὶ καὶ διοργανωταὶ της καὶ διότι παραβιάζει τὰς στοιχειώδεις ἀρχὰς τοῦ ἐλευθέρου συνδικαλισμοῦ, πρὸς τὰς ἐπιδιώξεις τοῦ ὁποίου ἔρχεται εἰς κατάφωρον ἀντίθεσιν, ἀποτελεῖ πρᾶξιν παράνομον. Καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἀνεπιφυλάκτως καταδικαστέα ἀπὸ τὴν μεγίστην πελιοψηφίαν τῶν ἐργαζομένων τάξεων καὶ γενικώτερον ἀπὸ τὴν ὀρθοφρονοῦσαν Κοινὴν Γνώμην ἀνεξαρτήτως πολιτικῆς τοποθετήσεως, τυγχάνει.

Μὲ τὴν ἐνέργειαν αὐτήν, ἡ ὁποία συνιστᾶ ἐθελουσίαν ἐπαναστατικὴν πρᾶξιν, ἀποβλέπουσα εἰς τὴν διατάραξιν τῆς γαλήνης καὶ τῆς ὁμαλότητος τοῦ τόπου, ἡ προσωρινὴ διοίκησις τῆς Γ.Σ.Ε.Ε., καθίσταται ὑπόδικος εἰς τὴν συνείδησιν τῶν ἐργατικῶν μαζῶν καὶ ἀποδεικνύεται ὑποχείριον τῶν ὑποκινητῶν τῆς ἀναρχίας τῶν ὁποίων τὰ συνθήματα ἀκολουθεῖ τυφλῶς.

Ἐν τούτοις, ἡ ἀπεργία δὲν πρόκειται νὰ ἐπιτύχῃ. Τὴν ἀποδοκιμάζει ἡ μεγίστη πλειοψηφία τῶν ἐργαζομένων τάξεων, οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ὁποίων διὰ τῆς πληθώρας τῶν ψηφισμάτων των καταγγέλλουν ἀνενδοιάστως τοὺς προφανεῖς πολιτικοὺς σκοπούς της.

Ἡ κυβέρνησις, ἐξ ἄλλου, εἶναι ἀποφασισμένη νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸν ὁμαλὸν ρυθμὸν τῆς ζωῆς τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν ἄνευ οἱουδήποτε περισπασμοῦ καὶ πρὸς τοῦτο δηλοῖ ὅτι θὰ προστατεύσῃ δι' ὅλων τῶν νομίμων μέσων τὴν προσφορὰν ἐργασίας, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ νόμιμον καὶ ἀπαραβίαστον δικαίωμα τῶν ἐργαζομένων. Πιστεύει ὅτι τὴν ἀπόφασιν καὶ τὴν θέλησίν της, νὰ προασπίσῃ τὴν γαλήνην καὶ τὴν τάξιν, ἔχει παρὰ τὸ πλευρόν της ὅλον τὸν νομιμόφρονα καὶ μοχθοῦντα Ἑλληνικὸν λαόν».

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΕΩΣ

ΑΘΗΝΑΙ, 26.— Ὁ ὑπουργὸς Ἐσωτερικῶν καὶ Δημοσίας Τάξεως κ. Ι. Τούμπας, προέβη τὴν ἑσπέραν εἰς τὰς ἀκολούθους ἀνακοινώσεις:

«Ἀπὸ τὴν πορείαν τῶν ψηφισμάτων, τὰ ὁποῖα ἐξέδωσαν αἱ Πανελλαδικαὶ Ὁμοσπονδίαι Ἐργασίας καὶ τὰ περισσότερα τῶν Ἐργατικῶν Κέντρων τῆς χώρας, προκύπτει ὅτι ἡ ἀναγγελλομένη δι' αὔριον (σήμερον) Πανεργατικὴ ἀπεργία ἀποδοκιμάζεται ἐντόνως ὑπὸ τῆς μεγίστης πλειοψηφίας τῶν ἐργαζομένων τάξεων. Ἐπειδὴ δὲ ἀποβλέπει ἀπροσχηματίστως, ὡς ἐξηγγέλθη ἄλλως τε καὶ ὑπὸ τῶν ὀργανωτῶν της, εἰς καθαρῶς πολιτικοὺς σκοποὺς καὶ ἐπομένως ἀντίκειται εἰς τὰ πραγματικὰ συμφέροντα τῆς ἐργατοϋπαλληλικῆς τάξεως καὶ τοῦ συνδικαλισμοῦ, εἶναι καταδικασμένη εἰς ἀποτυχίαν.

Τὸ δικαίωμα τῆς ἀπεργίας εἶναι ἱερὸν καὶ ἀναφαίρετον καὶ πιστεύομεν ὅτι αἱ ἐχεφρονοῦσαι ἐργατικαὶ μάζαι δὲν θὰ ἀκολουθήσουν τὰ συνθήματα τῶν ὑποκινητῶν τῆς ἀπεργίας.

Δηλῶ κατηγορηματικῶς — κατέληξεν ὁ κ. ὑπουργὸς — ὅτι ἡ ἐργασία θὰ προστατευθῇ μὲ ὅλα τὰ νόμιμα μέσα καὶ ὅτι ὁ νόμος θὰ λειτουργήσῃ πρὸς προστασίαν τῆς ἐννόμου τάξεως καὶ τῆς γαλήνης τῶν πολιτῶν».

ΕΠΕΣΤΡΑΤΕΥΘΗΣΑΝ ΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΤΟΥ Ο.Τ.Ε.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΕΡΓΑΣΙΑΣ κ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ, 26.— Ὁ ὑπουργὸς Ἐργασίας κ. Μπακατσέλος, ἐρωτηθεὶς ἐπὶ τῶν συνεπειῶν τῆς παρανόμου — ὅπως τὴν ἐχαρακτήρισεν — ἀπεργίας τῆς Γ.Σ.Ε.Ε., ἐδήλωσε συμπληρωματικῶς τὰ ἑξῆς:

«Κατ' ἀρχήν, οἱ μετέχοντες εἰς ἀπεργίαν, ἡ ὁποία ἀποβλέπει εἰς πολιτικοὺς ἢ ἄλλους σκοποὺς καὶ δὲν σχετίζεται μὲ τὰς ἐναντι τοῦ ἐργοδότου σχέσεις ἢ διεκδικήσεις οἰκονομικὰς ἢ ἄλλων ὠφελημάτων, συνιστᾷ αὐθαίρετον μονομερῆ διακοπὴν συμβάσεως ἐργασίας. Δύναται, κατ' ἀκολουθίαν, πᾶς ἐργοδότης νὰ ἀπολύσῃ ἀζήμιος καὶ ἀπὸ τὸν ἀγαθώτερον ἄνθρωπον καὶ τὸν νομιμοφρονέστερον πολιτικόν, τὸν κ. Γεώργιον Νόβαν!

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 4ην ΣΕΛΙΔΑ

ΠΡΟΣ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΚΑΛΟΥΝΤΑΙ ΝΑ ΠΡΟΣΕΛΘΟΥΝ ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΙΝ

Ὑπὸ κ. ΣΠ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ, δικηγόρου

Καλεῖσθε παρὰ διαφόρων ἐπωνύμων καὶ ἀνωνύμων νὰ προσέλθητε διὰ νὰ διαμαρτυρηθῆτε διὰ τὴν παράβασιν τοῦ Συντάγματος, συνισταμένην εἰς τὸ ὅτι ὁ Βασιλεύς, δεχθεὶς τὴν παραίτησιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ Ἀρχηγοῦ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, ὥρκισεν ὡς Πρωθυπουργὸν Ἰθύνον μέλος τῆς Ε. Κ. καὶ μάλιστα τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς, τὸν ἐκλεγέντα τοιοῦτον διὰ τῆς παμψηφίας τῶν ὀπαδῶν τῆς Ἑνώσεως Κέντρου.

Ἂν ἐρωτηθῶσιν οἱ προσκαλοῦντες ποῦ ἔγκειται καὶ ποῦ εὑρίσκουν τὴν παράβασιν, ἂν εἶναι νομικοὶ καὶ κάνουν τὸν συνταγματολόγον, θὰ σᾶς ποῦν, ὅτι ὁ Βασιλεὺς δὲν μποροῦσε, δὲν μπορεῖ, δεχόμενος τὴν παραίτησιν τοῦ Πρωθυπουργοῦ, Ἀρχηγοῦ τῆς πλειοψηφίας, δὲν μποροῦσε νὰ καλέσῃ καὶ ὁρκίσῃ ὡς Πρωθυπουργὸν ἄλλον καὶ μάλιστα ἀπὸ τὸ ἴδιον κόμμα τοῦ παραιτηθέντος Πρωθυπουργοῦ.

Θὰ σᾶς ποῦν, ὅτι Ἕλλην καθηγητὴς τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Θεσσαλονίκης ἔδωσεν εἰς ἐφημερίδα τῆς Ε. Κ. ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ σχετικὸν του βιβλίον, κατὰ τὰ ὁποῖα παρεβιάσθη τὸ Σύνταγμα. Μαζὶ μὲ τὰ ἀποσπάσματα αὐτὰ ἔδωσε καὶ σημείωσιν, ὅτι αὐτὰ ποὺ γράφει εἰς τὸ βιβλίον του τὰ ἔγραψε πρὸ ἐτῶν καὶ ὄχι τώρα τελευταίως καὶ ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς παραιτήσεως τοῦ Πρωθυπουργοῦ - Ἀρχηγοῦ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου.

Μὲ τὴν προσθήκην αὐτὴν θέλει νὰ εἴπῃ ὁ κ. καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ὅτι ἡ γνώμη του, ὅτι διὰ τῆς ἀποδοχῆς τῆς παραιτήσεως τοῦ Πρωθυπουργοῦ καὶ Ἀρχηγοῦ τῆς Ε. Κ. καὶ τῆς ὁρκίσεως νέου, ἄλλου Πρωθυπουργοῦ, προερχομένου μάλιστα καὶ ἀνήκοντος εἰς τὸ κόμμα τοῦ παραιτηθέντος Πρωθυπουργοῦ, εἶναι γνώμη ἀνεπηρέαστος, ἀντικειμενική.

Ἀφήνει, ὅμως, ἡ σημείωσις αὐτὴ νὰ ὑπονοηθῇ καὶ κάτι ἄλλο, ὅτι ὑπάρχουν εἰς τὰ καθηγητικὰ βιβλία καὶ γνώμαι κατ' ἐπηρεασμὸν καὶ ὄχι ἀντικειμενικῆς κρίσεως.

Θὰ σᾶς εἴπουν, ὅτι οἱ Ἄγγλοι πολιτικοὶ καὶ συγγραφεῖς βιβλίων Συνταγματικοῦ Δικαίου ἔχουν εἴπει, ἔχουν γράψει, ὅτι ὁ Βασιλεὺς βασιλεύει καὶ δὲν κυβερνᾷ, διότι ἡ Κυβέρνησις κυβερνᾷ, δηλ. ὅτι ὁ Βασιλεὺς εἶναι κάτι τὸ ἄνευ κρίσεως, τὸ ἄνευ γνώμης. Δὲν θὰ σᾶς εἴπουν, ὅμως, ὅτι τὸ Σύνταγμα τὸ Ἀγγλικὸν ἐπεβλήθη ὑπὸ τῶν λόρδων, φοβουμένων διὰ τὰ κεφάλια των καὶ τὴν περιουσίαν των καὶ συνεπῶς κρατεῖ πάντοτε ἐκεῖ κατὰ ψυχολογικοὺς ἀταβιστικοὺς κανόνας, μία ἀνεπίγνωστος καχυποψία. Αὐτὸ τὸ εἶπεν ὁ Λόϋδ Τζόρτζ, ὁ ὀξύθυμος, ὁ θυμώδης Οὐαλλός, ὁ ὁποῖος, ὅτε ἐδικηγόρει, ἔδειρε τὸν Ἄγγλον Εἰρηνοδίκην, διότι δὲν συνεφώνησε μὲ τὴν γνώμην του. Τίς οἶδε εἰς ποίαν θυμοῦ στιγμὴν ἐξεφώνησε τὸ ὅτι ὁ Βασιλεὺς βασιλεύει καὶ δὲν κυβερνᾷ.

Θὰ σᾶς εἴπουν τί εἶπεν ὁ Μέγας Ἕλλην Ἐλευθέριος Βενιζέλος μετὰ τὴν Ἐπανάστασιν τῆς Θεσσαλονίκης, διὰ τὴν μετὰ προσφάτους ἐκλογὰς διάλυσιν ὑπὸ τοῦ νικητοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου τῆς Βουλῆς τῆς 31ης Μαΐου 1915. Δὲν θὰ σᾶς εἴπουν, ὅμως, τί εἶπεν ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη τῆς ζωῆς του· δὲν θὰ σᾶς εἴπουν, ὅτι εἶπε καὶ διεκήρυξεν, ὅτι τὸ μεγαλύτερον σφάλμα τῆς ζωῆς του εἶναι, ὅτι ἐξεθρόνισε τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον.

Δὲν θὰ σᾶς εἴπουν, ὅτι καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τῆς ἕδρας τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαίου καὶ σύμβουλος τοῦ Βασιλέως, προταθεὶς ὑπὸ τῆς Ἑνώσεως Κέντρου, διεκήρυξεν ὅ